

som Boslunde Sogns Grænse mod Syd uantastet og upaataalt har været sat af det salte Vand.

Store Bælt, fra hvis Kyst er frit Udsyn til Øer og sejlene Skibe; Bæltet med de skiftende Vande, undertiden et Spejl for Himlen, — hvor Maane og Sol bygger skinnende Broer; — Bæltet med de muntre, kvikke Bølger, dem, det til Tider sender imod Kysten, — om end ikke som en af dets store Slægtninge „Med Brask og med Bram“, saa dog som denne: „Med sølvspættet Ryg og med funklende Kam“; — sender dem saa Suset af Brændingen, der til Tider lyder henved en Mil ind i Landet; — dette Store Bælt er nok værd at have til Nabo. Det er en Kraft i Naturen med Evne til at vække Opmærksomhed og øve Indflydelse — ogsaa hos Mennesker.

— Anden Del af dette Bidrag kommer i Aarbogen for 1913.
